

i 1921—22 med Udgifterne, som de vil være, efter at de foreslaaede Besparelser er gennemført, at Aaret 1921—22 var ekstraordinært, det var valgt med Omhu af mig, fordi i det Aar faldt der ekstraordinære Militærudgifter, nemlig ca. 5 Mill. Kr. til Afvikling af Sikringsstyrken, og det var kun med disse 5 Mill. Kr., man kom op paa et Beløb af 64 Mill. Kr. Jeg valgte 1921—22, fordi det var det sidste Aar, i hvilket den gamle Militærordning gjaldt. Og det er ingenlunde Tilfældet, som det ærede Medlem formodede, at dette Aar skulde være særlig gunstigt for mit Synspunkt ved en Sammenligning. Tilganske vist blev der i 1921—22 anvendt til overordentlige Udgifter 3,2 Mill. Kr., men til Gængæld blev der ved ekstraordinære Besparelser, bl. a. ved Indskrænkning i Indkaldelsen af Fodfolket og Bortfald af Genindkaldelser, indvundet 5 800 000 Kr. Hvis der altsaa er noget ekstraordinært ved Aaret 1921—22, er det da nærmest til Ugunst for den Sammenligning, jeg har villet drage, saa er det nærmest i det ærede Medlems Favør, ikke i min.

Men overfor alle de Talmanøvrer og Paastande, man stiller op om, at der intet spares, er det jo tilstrækkeligt at holde sig til de tre Tal: i 1921—22 var Militærudgifterne her i Landet 64 Mill. Kr., i indeværende Aar bliver de 45, og med de af Regeringen foreslaaede Nedskæringer bliver de 38 Mill. Kr. Man kan tale, saa meget man vil, og saa agitatorisk tilspidset man vil, om, at dette Omraade er helligt og ukrænkeligt, at Militærudgifterne er det eneste, der ikke maa røres, og paa Grundlag af denne Paastand tale om, at der er ikke Alvor i Regeringens Krav om Nedskæring af de offentlige Udgifter — det betyder intet, det vejres alt sammen hen, naar man maa lade 3 Tal staa fast: 64 Mill. Kr. i 1921, 45 i indeværende Aar og 38 i det Aar, i hvilket de her foreslaaede Nedskæringer bliver gældende. Disse 3 Tal tror jeg, de ærede Medlemmer maa lade staa fast, og det vil være dem, Vælgere og andre, der følger Begivenhederne, vil fæste sig ved, naar man taler om Bevægelserne i de militære Budgetter i de sidste 6—8 Aar.

L. Rasmussen: Jeg har først et Par Bemærkninger til Venstres Ordfører efter de Udtalelser, han nu sidst fremsatte. Han betegnede det som en ren Uhyrlighed, naar jeg havde sagt, at det Forslag, vi her behandler, ikke betyder en Besparelse. Jeg henstillede — og jeg synes, jeg gjorde det

saa venligt, jeg kunde — til Venstres Ordfører at gøre sig den Ulejlighed at læse Lovforslaget, som det foreligger. Det har det ærede Medlem aabenbart ikke gjort, og jeg vil derfor med den ærede Formands Tilladelse blot læse de to første Linier af det og saa bede det ærede Medlem høre efter. De to første Linier lyder saaledes: „Forsvarsministeren bemyndiges til at afvige fra den i Lovens § 4 fastsatte Fordeling af den ekstraordinære Bevilling paa 30 Mill. Kr. med Hensyn til det kommende Finansaar“. Enhver, der kan læse Dansk, vil forstaa, at der ligger ikke for 2 Ø. Besparelse i at afvige fra Fordelingen. Der nævnes ikke et Ord om at spare en Øre af de 30 Mill. Kr. Derfor siger jeg: Vi kan drøfte, om Ministeriet agter, naar det faar bedre Tid — den højtærede Minister beklagede sig jo over manglende Tid —, at komme med Besparingsforslag, men dette er ikke en Besparelse, det er en Udskydning. Jeg har aldrig paastaet, at naar Efteraarsmanøvrerne i 1925 blev udsat, betød det en Besparelse, men det var ganske analogt med dette Forslag om at udskyde en Bevilling, og jeg kan huske, at det ærede Medlem i det Blad, han redigerer, havde meget travlt med at understrege, at det ingen Besparelse var. Derfor tror jeg, Uhyrligheden ligger paa det ærede Medlems Side.

Jeg er glad for den venlige Opmærksomhed, det ærede Medlem viste mig. Han syntes at føle med mig, ved at jeg var blevet overbudt af det ærede Medlem Hr. P. Munch, der ikke vilde være med til at bruge noget af de 20 Mill. Kr. Det ærede Medlem havde Indtrykket af ved at se paa mig nede paa min Plads, at jeg var ked af denne Overbydning. Det er en mærkelig Opfattelse, eftersom jeg, da jeg var Minister, foreslog at stryge de 20 Mill. Kr. Det er vanskeligt at komme over det, jeg foreslog den Gang, og hvorfor skulde jeg saa være ked af, at det ærede Medlem er enig med mig? Men jeg takker for Medfølelsen. Det er altid rart at vide, at der er Mennesker, der føler med en.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Han begyndte med at tale om den lange Militærdebat, som jeg og det ærede Medlem Hr. P. Munch havde indledet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at læse igennem, hvad han sagde ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, saa vil han faa at se, er jeg sikker paa, at de Udtalelser, jeg nu fremsatte som Svar paa hans Udtalser, i hvert Fald i Linier ikke fylder mere